

ಮರದಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ, ನಾವು ಗೋದಾಮಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಒಂದು ಟ್ರಕ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆವು.

ಏಕಾಏಕಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದ.

ನನ್ನ ಹೃದಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಂತೇ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಮೀನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದಿದ್ದ ಅದೇ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಎಯ್ ಬೆರಳು ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅವನು, 'ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಗಿಸುವವನು ನಾನೇ' ಎಂದ.

ನಾನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ. ನಾಗ್ನಾಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು... ಆದರೆ, ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಬಾಸ್ ನೀಡಿದ್ದ ಸೂಚನೆಗಳು ತುಂಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದವು. 'ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡಬೇಡ' ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ನನಗೆ ನಮ್ಮದಿ. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಪುರುಷರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಟ್ರಕ್ ಹತ್ತಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನಗೆ ಕೈ ನೀಡಿದ ಮತ್ತು ಎತ್ತಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನು ನನ್ನ ಮಣಿಕಟ್ಟನ್ನು ಬಹಳ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ನಾನು ಅವನತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನು ನಾಗ್ನಾಲ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಇತರ ಪುರುಷರಂತೆ ಬಿಳಿ ಧೋತಿ ಮತ್ತು ಪೇಟಾ ಧರಿಸಿದ್ದ. ವಾಹನ ಚಲಿಸಿತು. ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಆದಿವಾಸಿ ವೇಷಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಟ್ರಕ್ CRPF ತಪಾಸಣಾ ಚೆಕ್‌ಪೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ನನ್ನ ಹೃದಯಬಡಿತ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಏರಿದ್ದರೂ, ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳು ಮಂಕು ಹರಡುವೆ. ಮೂರು ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಟ್ರಕ್ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಇಳಿದು ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಸಹಾಯಕಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಚಾಲಕನೂ ನಮ್ಮ

ಜೊತೆ ಸೇರಿದ. ಒಬ್ಬ ಗಾರ್ಡ್ ಸಾಲಿನ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರು ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಖಾಲಿ ಗೋಣಿಚೀಲಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗಾರ್ಡ್ ಚಾಲಕರ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಗಾರ್ಡ್ ಸೀಟಿನ ಊದುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಗೇಟ್ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಹಾರಿದೆವು. ಆ ಚಳಿಯಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಬೆವರುತ್ತಿವೆ. ಗೇಟ್ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಯಿತು; ರಸ್ತೆ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಭತ್ತದ ಹೊಲಗಳು ಮತ್ತು ಚದುರಿದ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಕಂಡವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ರಸ್ತೆ ಖಾಲಿಯೇ. ಅದೇಅದೇ ದೃಶ್ಯಗಳು- ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಭತ್ತದ ಹೊಲಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಗುಡಿಸಲುಗಳು. ನನಗೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಟ್ರಕ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಸಹಾಯಕಿ ನನಗೆ ಮತ್ತು ನಾಗ್ನಾಲ್‌ಗೆ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರಿತಾಗ, ನಾನು ಅವಳತ್ತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ನೋಟ ದೀರಿದೆ. ಸೂರ್ಯ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದರೂ ಬಿಸಿಲು ಮಂಕಾಗಿದೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಲಾರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಸ್ತೆಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ನಾನು ನಾಗ್ನಾಲ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಮುಂದೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ನಾಗ್ನಾಲ್ ರಸ್ತೆ ಎದುರಿನ ಅಡ್ಡಬದಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಪೊದೆಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊರಬಂದ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅವನ ಗಡ್ಡ ಮಾತ್ರ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬಹುತೇಕ ನಾಗ್ನಾಲ್‌ನಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಬೇಗನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಣ್ಣಿನ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದ. ನಾವು